

Republika Hrvatska
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
S p l i t

Poslovni broj: P Ob-441/2019-99

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu po sucu tog suda Dunji Rumora kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Branke Ivančić iz Splita, Lovački put 1, OIB: 53650581309, koju zastupaju punomoćnici odvjetnici iz Odvjetničkog društva Macura i Restović j.t.d. iz Šibenika, protiv tuženika Željka Ivančića iz Splita, Lovački put 1, OIB: 04791026995, kojeg zastupaju punomoćnici Goran Katura i Vinko Ljubičić, odvjetnici u Splitu, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. srpnja 2026. u nazočnosti pun. tužiteljice Sanje Restović Mirčeta, odvjetnice u OD Macura i Restović j.t.d. iz Šibenika, tuženika osobno i pun. tuženika Gorana Kature, odvjetnika u Splitu, objavljene 17. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se da je tužiteljica Branka Ivančić, Lovački put 1, Split, OIB: 53650581309, temeljem bračne stečevine, ovlaštenik na 50% poslovnih udjela u trgovačkom društvu Auto Centar Ivančić d.o.o., OIB: 73110855274, MBS: 060131422, i to:

1. Poslovnog udjela rednog broja 1 u iznosu od 3.795,87 eur
2. Poslovnog udjela rednog broja 2 u iznosu od 309.615,77 eur
3. Poslovnog udjela rednog broja 3 u iznosu od 1.722.290,80 eur
4. Poslovnog udjela rednog broja 4 u iznosu od 207.047,58 eur
5. Poslovnog udjela rednog broja 5 u iznosu od 114.407,06 eur

te je dužan tuženik Željko Ivančić, Lovački put 1, Split, OIB: 04791026995, tužiteljici Branki Ivančić, Lovački put 1, Split, OIB: 53650581309, izdati ispravu podobnu za upis u knjigu poslovnih udjela trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d.o.o., OIB: 73110855274,

MBS: 060131422, kao i ispravu podobnu za upis kod nadležnog suda u roku od osam dana, ili će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda, te će se u knjizi poslovnih udjela upisati ovlaštenici gore navedenih poslovnih udjela:

1. Željko Ivančić, Lovački put 1, Split, OIB: 04791026995, u 50%
 2. Branka Ivančić, Lovački put 1, Split, OIB: 53650581309, u 50%.
- II. Utvrđuje se da je tužiteljica vlasnica za $\frac{1}{2}$ dijela svih nekretnina, opisanih kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisanih u Z.U. 15005, K.O. Split, koje predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, a na kojima je uspostavljeno etažno vlasništvo, i to baš:
6. Suvlasnički dio: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6);
 7. Suvlasnički dio: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7);
 8. Suvlasnički dio: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8);
 9. Suvlasnički dio: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9);
 10. Suvlasnički dio: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10),
- da je vlasnica za $\frac{1}{2}$ dijela broda „Duje 1“ te je ovlaštena temeljem ove presude od tuženika postići isplatu $\frac{1}{2}$ vrijednosti predmetnih nekretnina, pokretnina, te poslovnih udjela, a što predstavlja bračnu stečevinu stranaka, te se nalaže tuženiku da s osnova zajedničke bračne stečevine isplati tužiteljici $\frac{1}{2}$ vrijednosti opisanih nekretnina, $\frac{1}{2}$ dijela vrijednosti pokretnina - broda "Duje 1" te $\frac{1}{2}$ vrijednosti udjela u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. i to:
- na ime vrijednosti od $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina, opisanih kao:
 6. Suvlasnički dio: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža prizemlja, sveukupne površine 1326,55 m², koji se sastoji od trgovine, tri sanitarna čvora, internog stepeništa, skladišta, kotlovnice i većeg dijela servisa, sve na čest. zem. 3839/1 ovog uložka, ukupne površine 1146,55 m²; manjeg dijela servisa i sanitarnog čvora na čest. zem. 3844/4 ZU. 15718, ukupne površine 136,00 m² i manjeg dijela servisa na čest. zem. 3843/4 ZU.15736, ukupne površine 44,00 m²,
 7. Suvlasnički dio: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom (galerija)-etaža međukata, ukupne površine 69,35 m², koji se sastoji od skladišta i internog stepeništa,
 8. Suvlasnički dio: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža I. (prvog) kata, sveukupne površine 625,32 m², koji se sastoji od ulaza, autosalona, tri sanitarna čvora, internog stepeništa, skladišta, ulaza, recepcije i servisa,
 9. Suvlasnički dio: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža II. (drugog) kata, sveukupne površine 462,30 m², koji se sastoji od hodnika, autosalona, sanitarnog čvora, čajne kuhinje i ureda,
 10. Suvlasnički dio: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) dijela koji je suvlasnički dio povezan sa stambenim prostorom-etaža III. (trećeg) kata, ukupne površine 316,80 m², koji se sastoji od ulaznog prostora, kuhinje, sprema, dnevnog boravka + blagovaonice, dvije sobe, WC-a, pomoćnog prostora, dva predsoblja, tri kupaonice,

radne prostorije, ljetne kuhinje. Stanu pripadaju loggia površine 6,55 m², zimski vrt ukupne površine 57,80 m² i tri terase ukupne površine 142,05 m²,

sve što se nalazi u zgradi izgrađenoj na nekretninama opisanim kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisanih u Z.U. 15005, K.O. Split, novčani iznos od 3.981.684,25 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,

- na ime vrijednosti $\frac{1}{2}$ udjela u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o., iznos od 1.453.408,745 eur uvećano za zakonsku zateznu kamata koja teče od dana 1. listopada 2019. do isplate, s time da kamata na svaki pojedinačni iznos teče od dospijeća do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine

- na ime vrijednosti od $\frac{1}{2}$ dijela prava vlasništva broda „Duje 1“, novčani iznos od 1.327.228,08 eur zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.“

r i j e š i o j e

- I. Odbija se prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda kao neosnovan.
- II. Dužna je tužiteljica u roku od 15 dana naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 466.781,25 eur.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj kod ovog suda 1. listopada 2019. tužiteljica je navela da su tužiteljica i tuženik živjeli u izvanbračnoj zajednici još počevši od 1989. Tijekom zajedničkog života te njihove prvo izvanbračne pa potom i bračne zajednice, tužiteljica i tuženik da su živjeli neprekidno na istoj adresi, u istom domaćinstvu. Izvanbračna zajednica da se pretvorila u bračnu zajednicu 29. srpnja 2000. kada da je tužiteljica sklopila brak s tuženikom, u kojem da je 20. studenog 2000. rođeno zajedničko dijete stranaka Duje Ivančić. Do podnošenja tužbe brak da nije razveden. Bračni odnos stranaka da je teško i trajno poremećen do te mjere da je bračna zajednica prekinuta 5. rujna 2016. pa da je utoliko tužiteljica 19. listopada 2018. pokrenula postupak radi razvoda braka pred Općinskim sudom u Splitu koji da se vodi pod poslovnim brojem P Ob-561/18. Prema tome, tužiteljica da je s tuženikom provela, što prethodno u izvanbračnoj zajednici, što zatim u bračnoj zajednici, ukupno 27 godina, čemu da se maksimalno i potpuno podredila i posvetila, napustivši tijekom bračne zajednice i dobro plaćen posao u banci ne bi li pomogla tuženiku u privređivanju njihovoj zajedničkoj firmi danas pod nazivom Auto Centar Ivančić d.o.o., ali koja da je nažalost do danas ostala pogrešno upisana u registru trgovačkog suda samo na ime tuženika. Naime, trgovačko društvo Auto Centar Ivančić d.o.o., MBS: 060208774, OIB: 73110855247, da je osnovano 20. prosinca 1995. te da je upisano u sudski registar od 14. svibnja 1998. Tužiteljica i tuženik da su živjeli u izvanbračnoj zajednici prije osnivanja trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d.o.o. koja da je trajala 11 godina, te da je tužiteljica u tom razdoblju naravno doprinosila i samom osnivanju društva. Povijesni izvadak iz sudskog registra da dokazuje da je odlukom člana društva Auto Centar Ivančić d.o.o., čiji da je jedini osnivač bio upravo tuženik Željko Ivančić, 03. rujna 1999. došlo do promjene iznosa temeljnog kapitala. Tako da je temeljni kapital s 2.361.400,00 kn povećan za 12.976.600,00 kn na ukupno 15.338.000,00 kn. Nadalje, na nekretninama upisanim kao čest. zem. 3839/1 i čest. zem. 3839/6, Z.U. 15005, K.O. Split ukupne površine 1458 m² da je upisan danas kao jedini vlasnik Auto Centar Ivančić d.o.o, OIB:73110855274, Lovački put 1, za cijelo. Međutim, tuženik da je do danas ostao pogrešno upisan u sudski registar kao jedini osnivač navedenog društva. Ipak, tuženik da nije jedini vlasnik predmetnih nekretnina, već i tužiteljica i tuženik da polažu jednako pravo na tim nekretninama, obzirom da iste sasvim razvidno predstavljaju bračnu stečevinu, jednako kao i brod tj. jahta naziva „DUJE 1“, nazvan upravo po zajedničkom djetetu stranaka. Naime, na nekretnini označenoj kao čest. zem. 3839/1 Z.U. 15005, K.O. Split da je izgrađena stambeno-poslovna zgrada koja da se sastoji od prizemlja, međukata, I. kata, II. kata i III. kata. Promjene temeljnog kapitala društva da su bile donesene za vrijeme trajanja braka između tužiteljice i tuženika, odlukom Željka Ivančića, kao jedinog člana društva, 25. travnja 2013. i 03. lipnja 2014. kada da je ukupni kapital iznosio 17.760.000,00 kn. Supružnici da su za vrijeme trajanja bračne zajednice stekli, odnosno povećali vrijednost imovine koju čini trgovačko društvo Auto Centar Ivančić d.o.o. Povećanje tržišne vrijednosti trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d. o. o. nedvojbeno da predstavlja novoostvarenu imovinu stečenu tužiteljičinim radom, koja da je stoga bračna stečevina stranaka. Omjer suvlasničkih dijelova bračnih drugova u zajedničkoj imovini da je jednak, jer da je doprinos tužiteljice oko brige za dijete, održavanje kućanstva, kuhanje, spremanje te rad u društvu Ivančić za trgovinu i usluge d.o.o., kao i rad u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o., u kojem je bila zaposlena te je vodila kompletno poslovanje društva, jednak kao i doprinos tuženika. No, nažalost, tužiteljica da nikada za vrijeme bračne zajednice nije tražila od svog bračnog druga da prenese na nju poslovni udio od

½ dijela navedenog društva, jer da nije smatrala to potrebitim odnosno naravno da je smatrala to nespornim jer da ovo i nije bilo sporno među strankama dok su bili u dobrim odnosima. Auto Centru Ivančić d.o.o. da je kao društvu preuzimatelju 21. srpnja 2016. pripojeno društvo Ivančić za trgovinu i usluge, društvo s ograničenom odgovornošću, osnovano 1. lipnja 2006. sa sjedištem u Splitu, Lovački put 1, upisan u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu, pod matičnim brojem subjekta MBS: 060208774, OIB: 04108503972, čiji da je jedini osnivač i jedini imatelj udjela u društvu bila upravo tužiteljica. Očigledno je da su tužiteljica i tuženik zajednički vodili sve poslove i svojim doprinosima utjecali na uspješno poslovanje poduzeća Auto Centar Ivančić d.o.o. S obzirom da je tuženik stekao poslovne udjele u trgovačkom društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. za vrijeme trajanja bračne zajednice, on da je zapravo stekao tek ½ tih poslovnih udjela. Naime, oba bračna druga u tom slučaju postaju članovi društva i zajednički da su imatelji poslovnog udjela u jednakim dijelovima. Tužiteljica da zahtjeva da sud utvrdi kako je ona zajedno s tuženikom suvlasnica u ½ dijela trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d.o.o., te da se naloži tuženiku, koji je upisan kao jedini vlasnik tog trgovačkog društva, da joj izda ispravu podobnu za upis njenog prava suvlasništva na navedenom suvlasničkom dijelu. Dakle, tužbenim zahtjevom da se traži da se tužiteljici priznaju članska prava u trgovačkom društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. Utoliko da je očito kako udjeli u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. predstavljaju bračnu stečevinu stranaka i to na način da bračnu stečevinu svakog od stranaka predstavlja upravo 50% udjela u navedenom društvu. Dakle, da je očigledno da predmetne nekretnine opisane kao čest. zem. 3839/6 i čest. zem. 3839/1, K.O. Split, a na kojoj je izgrađena stambeno-poslovna zgrada koja se nalazi na čest. zem. 3839/1, Z.U. 15005, K.O. Split, te isto tako i brod „DUJE 1“, kao i samo društvo Auto Centar Ivančić d.o.o. predstavljaju bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika, budući da su stečena za vrijeme braka i to sredstvima stečenim radom za vrijeme braka odnosno bračne zajednice (a prethodno i izvanbračne zajednice) stranaka. Štoviše, da se radi o neoborivoj pretpostavci kako su supružnici u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ukoliko nisu drugačije ugovorili. Utoliko da je tuženik dužan isplatiti tužiteljici novčani iznos na ime tržišne vrijednosti njenog dijela bračne stečevine, a koja vrijednost da će se utvrditi po provedenom vještačenju. Slijedom navedenog, tužiteljica je predložila donošenje presude kojom će se utvrditi da poslovni udjel u Auto Centar Ivančić d.o.o., MBS 060208774, OIB: 73110855247, predstavlja bračnu stečevinu tužiteljice i tuženika, i to svakoga u ½ dijela poslovnog udjela, te kojom će se naložiti tuženiku da s tužiteljicom zaključi ugovor o ustupu poslovnog udjela navedenog društva od 50% odnosno ½ ukupnog poslovnog udjela društva, podobnog za upis tog njenog navedenog suvlasničkog udjela u sudski registar Trgovačkog suda u Splitu, dok da će u protivnom takav ugovor zamijeniti ova presuda (toč. I. tužbenog zahtjeva), kojom će se utvrditi da je tužiteljica vlasnica za ½ dijela svih nekretnina, opisanih kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisanih u Z.U. 15005, K.O. Split, koje predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, a na kojima je uspostavljeno etažno vlasništvo, i to baš: 6. Suvlasnički dio: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6); 7. Suvlasnički dio: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7); 8. Suvlasnički dio: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8); 9. Suvlasnički dio: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9); 10. Suvlasnički dio: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10), da je vlasnica za ½ dijela broda „Duje 1“ te da je imateljica ½ udjela u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o., te da je ovlaštena temeljem ove presude od tuženika postići isplatu ½ vrijednosti predmetnih nekretnina, pokretnina te poslovnih udjela, a sve što predstavlja bračnu stečevinu stranaka, te kojom će se naložiti tuženiku da s osnova zajedničke bračne stečevine isplati tužiteljici ½ vrijednosti opisanih nekretnina, ½

dijela vrijednosti pokretnina - broda "Duje 1" te $\frac{1}{2}$ vrijednosti udjela u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. i to: na ime vrijednosti od $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina, opisanih kao: 6. Suvlasnički dio: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža prizemlja, sveukupne površine 1326,55 m², koji se sastoji od trgovine, tri sanitarna čvora, internog stepeništa, skladišta, kotlovnice i većeg dijela servisa, sve na čest. zem. 3839/1 ovog uložka, ukupne površine 1146,55 m²; manjeg dijela servisa i sanitarnog čvora na čest. zem. 3844/4 ZU. 15718, ukupne površine 136,00 m² i manjeg dijela servisa na čest. zem. 3843/4 ZU.15736, ukupne površine 44,00 m², 7. Suvlasnički dio: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom (galerija)-etaža međukata, ukupne površine 69,35 m², koji se sastoji od skladišta i internog stepeništa, 8. Suvlasnički dio: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža I.(prvog)kata, sveukupne površine 625,32 m², koji se sastoji od ulaza, autosalona, tri sanitarna čvora, internog stepeništa, skladišta, ulaza, recepcije i servisa, 9. Suvlasnički dio: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža II. (drugog) kata, sveukupne površine 462,30 m², koji se sastoji od hodnika, autosalona, sanitarnog čvora, čajne kuhinje i ureda, 10. Suvlasnički dio: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) dijela koji je suvlasnički dio povezan s stambenim prostorom-etaža III. (trećeg) kata, ukupne površine 316,80 m², koji se sastoji od ulaznog prostora, kuhinje, spreme, dnevnog boravka, blagovaonice, dvije sobe, WC-a, pomoćnog prostora, dva predsoblja, tri kupaonice, radne prostorije, ljetne kuhinje. Stanu pripadaju loggia površine 6,55 m², zimski vrt ukupne površine 57,80 m² i tri terase ukupne površine 142,05 m², sve što se nalazi u zgradi izgrađenoj na nekretninama opisanim kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisanih u Z.U. 15005, K.O. Split, novčani iznos od 30.000.000,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate, na ime vrijednosti/udjela u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o., novčani iznos od 50.000.000,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate te na ime vrijednosti od $\frac{1}{2}$ dijela prava vlasništva broda „Duje 1“, novčani iznos od 10.000.000,00 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče počevši od dana podnošenja tužbe pa sve do isplate (toč. II. tužbenog zahtjeva). Nadalje, tužiteljica je predložila obvezati tuženika na naknadu troškova parničnog postupka.

2. Odgovarajući na tužbene navode i tužbeni zahtjev u podnesku zaprimljenom kod ovog suda 31. siječnja 2020. tuženik je naveo kako se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti. Naime, tužbeni zahtjev da je nejasan i neosnovan, a uz to tužiteljica da je u historijatu tužbe istakla cijeli niz neistinitih i ničim dokazanih činjenica, a temeljem kojih ista da traži utvrđenje prava suvlasništva po osnovu bračne stečevine te isplatu višemilijunskih novčanih iznosa od strane tuženika. Netočni da su navodi tužiteljice kako je ista 27 godina u životnoj zajednici s tuženikom kao i navodi da bi imovina koja je predmet tužbenog zahtjeva predstavljala bračnu stečevinu parničnih stranaka. U ovom postupku da je od odlučnog značenja nepobitno utvrditi kada je točno započela izvanbračna odnosno bračna zajednica stranaka te kakav je status imovine koju tužiteljica navodi u svojoj tužbi, odnosno predstavlja li ista bračnu stečevinu ili pak vlastitu imovinu neke od stranaka. S tim u vezi da valja navesti kako su tvrdnje tužiteljice kako je izvanbračna zajednica započela 1989. u cijelosti neistinite i ničim dokazane. Tuženik da je tužiteljicu prvi put upoznao 1990., a u razdoblju do 2000. i zaključenja braka da su održavali kontakte te bili u turbulentnoj vezi u kojoj da su više puta prekidali bilo kakve odnose i kontakte te ih poslije ponovno započinjali. Za vrijeme

prekida veze svatko da je živio slobodno prema vlastitom nahođenju, a prekidi da su ponekad trajali desetak dana, a nekad više mjeseci pa čak i pola godine. Tuženik da u razdoblju od 1990. pa do 2000. nikad nije živio u zajedničkom domaćinstvu s tužiteljicom, ona da mu nije skuhalo ručak u tom razdoblju, da nisu imali zajedničke financije te da ona nije spavala kod tuženika. Tužiteljica da je imala dijete iz prvog braka, koje je tada bilo maloljetno, kojem je ona trebala biti stalna podrška, posvećena njemu da bi mogao izaći na pravi put. Tužiteljica i tuženik da su započeli zajednički živjeti nakon vjenčanja 29. srpnja 2000. Nakon vjenčanja tužiteljica da se privremeno preselila u Kaštel Lukšić, kod svoje majke, s obzirom da je bila trudna. Tek nakon rođenja djeteta Duje, točnije 4 mjeseca nakon njegovog rođenja 21. ožujka 2001. da počinju svo troje zajedno živjeti u iznajmljenom stanu na adresi Iločka 6, u Splitu. Dakle, suprotno navodima tužiteljice, tuženik da je istu upoznao 1990., te da su doista održavali kontakte i bili u nekoj vrsti veze, ali da su ovi kontakti više puta prekidani i po nekoliko mjeseci (najduže 6 mjeseci). Tužiteljica i tuženik, prije zaključenja braka da nikada nisu živjeli zajedno, da nisu imali isto domaćinstvo, da nisu dijelili financije, odnosno isti da sve do zaključenja braka nisu zasnovali zajednicu života u smislu zajedničkog stanovanja, ishrane i vođenja zajedničkog ekonomskog domaćinstva, da bi se ista mogla smatrati izvanbračnom zajednicom. Dapače, ovo da nije bila niti namjera stranaka u periodu od upoznavanja 1990. pa do zaključenja braka. Tuženik da je 29. srpnja 2000. zaključio brak s tužiteljicom. Dana 20. studenog 2000. da im se rodilo zajedničko dijete stranaka Duje Ivančić. Netočno da tužiteljica u tužbi navodi da bi cjelokupna imovina trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d.o.o. imala status bračne stečevine. Nadalje, netočno da tužiteljica u tužbi navodi da poslovni udjeli u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. predstavljaju bračnu stečevinu, te da također netočno tužiteljica u tužbi navodi kako je trgovačko društvo Auto Centar Ivančić d.o.o. osnovano 1995. Naime, sve nekretnine koje su navedene u tužbi u naravi da predstavljaju vlastitu imovinu tuženika, budući da je tuženik istu stekao temeljem darovanja, temeljem Ugovora o doživotnom uzdržavanju, zaključenog i ispunjenog prije nastanka izvanbračne zajednice s tuženom, te prodajom obiteljske nekretnine, a koja sredstva da su uložena u izgradnju objekta položenog na nekretninama koje su predmet ovog spora. Nadalje, suprotno navodima iz tužbe trgovačko društvo Auto Centar Ivančić d.o.o. da nije osnovano 20. prosinca 1995., već da je isto osnovano 24. prosinca 1991. pod tvrtkom "IVANČIĆ" poduzeće za auto usluge, unutarnju i vanjsku trgovinu i proizvodnju s.p.o., sa sjedištem na adresi Lovački put 1, Split s time da je ovo društvo nastavak djelatnosti i rada tuženika kojeg je započeo još osnivanjem obrta 1983. i radom kroz taj obrt. Nekretnina koja da je sada označena kao čet. zem. 3839/1, KO Split (na kojoj da je sagrađen poslovni objekt Auto Centar Ivančić d.o.o.) u naravi da je nastala spajanjem više čestica u jednu. Navedene nekretnine tuženik da je stekao temeljem više Ugovora o darovanju zaključenih sa svojim ocem Milivojem Ivančićem, dok da je samo manjim dijelom iste kupio i to sve prije nastanka izvanbračne zajednice s tužiteljicom. Tuženik da je prvu građevinsku dozvolu za izgradnju objekta na ovoj nekretnini ishodio još 1982., na kojoj da je izgradio prizemni objekt u kojem da je nastavio s djelatnošću prodaje i servisa automobila. Nadalje, iz dostavljene dokumentacije da je razvidno kako su tuženik i njegov brat Damir Ivančić 24. ožujka 1998. prodali nekretninu označenu kao čest. zem. 3842/1, KO Split, a sredstva uprihođena prodajom ove nekretnine tuženik da je uložio u izgradnju objekta položenog na čest. zem. 3839/1, KO Split. Iz dostavljene dokumentacije da je razvidno kako je objekt položen na čest. zem. 3839/1, KO Split u cijelosti sagrađen i dovršen te da je provedena i uspostava vlasništva na posebnim dijelovima zgrade (etažiranje) 28. travnja 1999., a što da je sve izvršeno još prije postojanja izvanbračne zajednice

između stranaka. Slijedom svega navedenog, a osobito iz materijalnih dokaza, više ugovora i druge dokumentacije da je razvidno kako nekretnina na koju se tužiteljica poziva u tužbi u naravi predstavlja vlastitu imovinu tuženika, odnosno kako u konkretnom slučaju nisu ispunjeni svi kumulativni uvjeti koji se moraju ispuniti da bi neka imovina predstavljala bračnu stečevinu.

3. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 16. veljače 2024. tuženik je u odnosu na dio tužbenog zahtjeva kojim je zatraženo utvrđenje prava vlasništva na nekretninama i brodu Duje, kao i isplata na ime polovine vrijednosti navedenih nekretnina i broda, istakao prigovor promašene pasivne legitimacije.

4. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 17. listopada 2025. tužiteljica je preinačila tužbeni zahtjev u dijelu pod toč. I. na način da je predložila ovom sudu donošenje presude kojom će se utvrditi da je tužiteljica temeljem bračne stečevine ovlaštenik za 50 % poslovnih udjela u trgovačkom društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. i to: 1. Poslovnog udjela rednog br. 1 u iznosu od 3.795,87 eur; 2. Poslovnog udjela rednog broja 2 u iznosu od 309.615,77 eur; 3. Poslovnog udjela rednog broja 3 u iznosu od 1.722.290,80 eur; 4. Poslovnog udjela rednog broja 4 u iznosu od 207.047,58 eur; 5. Poslovnog udjela rednog broja 5 u iznosu od 114.407,06 eur, te kojom će se naložiti tuženiku da tužiteljici izda ispravu podobnu za upis u knjigu poslovnih udjela trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d.o.o., OIB: 73110855274, MBS: 060131422, kao i ispravu podobnu za upis kod nadležnog suda u roku od osam dana, ili će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda.

5. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 2. veljače 2026. tužiteljica je preinačila tužbeni zahtjev u dijelu pod toč. II. na način da je predložila ovom sudu donošenje presude kojom će se naložiti tuženiku da isplati tužiteljici iznos od 1.453,408,745 eur uvećano za zatezne kamate koje na taj iznos teku počev od 1. listopada 2019. pa do isplate.

6. U podnesku zaprimljenom kod ovog suda 16. veljače 2026. tuženik je u odnosu na toč. II. tužbenog zahtjeva postavljenog u podnesku od 2. veljače 2026. naveo kako se protivi djelomičnom povlačenju tužbe i preinaci tužbe.

7. Tijekom postupka izvedeni su dokazi pregledom povijesnog ZK izvotka za čest. zem. 3839/1 i čest. zem. 3839/6 ZU 15005 K.O. Split, povijesnog izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu za trgovačko društvo Auto Centar Ivančić d.o.o., Ugovora o ulaganju nekretnina u temeljni kapital društva Auto Centar Ivančić d.o.o. od 14. prosinca 2017., povijesnog izvotka iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu za trgovačko društvo Ivančić d.o.o., vjenčanog lista parničnih stranaka, rodno lista za Duju Ivančića, Uvjerenja o prebivalištu za tužiteljicu i tuženika, potvrde Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje PS U Splitu za tužiteljicu i tuženika, Odluke o povećanju temeljnog kapitala unosom poslovnog udjela pretvaranjem dijela rezervi dobiti u temeljni kapital, temeljem članka 457. Zakona o trgovačkom društvima "U Splitu 25. travnja 2013." ovjerenog po javnom bilježniku Anti Zlokiću u Splitu broj OU-259/2013, Odluke o povećanju temeljnog kapitala unosom novog poslovnog udjela pretvaranjem dijela rezervi dobiti u temeljni kapital, temeljem članka 457. Zakona o trgovačkom društvima "U Splitu 3. lipnja 2014." ovjerenog po javnom bilježniku Anti Zlokiću u Splitu broj OU-238/2014, Potvrde izvedenog stanja Upravnog odjela za urbanizam, graditeljstvo i zaštitu okoliša Grada Splita Klasa: 361-03/11-01/0027 Ur.

broj: 2181/01-03-03/03-13-0007 od 24. srpnja 2013., Rješenja Upravnog odjela za urbanizam, graditeljstvo i zaštitu okoliša Grada Splita Klasa: UP/I 361-03/14-01/00137 Ur. broj: 2181/01-03-03/04-14-0002 od 27. listopada 2014., Potvrde Upravnog odjela za urbanizam, graditeljstvo i zaštitu okoliša Grada Splita Klasa: 361-08/13-01/00174 Ur. broj: 2181/01-03-01/19-13-0003 od 18. studenog 2013, Rješenja Upravnog odjela za urbanizam, graditeljstvo i zaštitu okoliša Grada Splita Klasa: UP/I 361-08/14-01/00025 Ur. broj: 2181/01-03-02/03-14-0002 od 27. listopada 2014., ZK izvatka za čest. zem. 3844/4 ZU 15718 KO Split, ZK izvatka za čest. zem. 3843/4 ZU 15736 KO Split, ZK izvatka za čest. zem. 3840/7 ZU 21673 KO Split, smrtnog lista za Milivoja Ivančića i Senku-Anku Ivančić, Potvrde o privremenoj oduzimanju predmeta MUP RH PU Splitsko-dalmatinska od 9. prosinca 2016. i 7. prosinca 2016., Presude Prekršajnog suda u Splitu pod posl. br. 13.Pp J-3694/16 od 14. svibnja 2018., Ugovora o darovanju zaključenog između Milivoja Ivančića i tuženika 13. listopada 1982., Položajnog nacrtu Zavoda za katastar i geodetske poslove Skupštine općine Split broj 185/82, Ugovora o darovanju zaključenog između Milivoja Ivančića i tuženika 9. lipnja 1992., Ugovora o doživotnom uzdržavanju zaključenog između Milivoja Ivančića i Senke Ivančić kao primatelja doživotnog uzdržavanja te tuženika kao davatelja doživotnog uzdržavanja 15. ožujka 1993., Ugovora o darovanju zaključenog između Senke Ivančić i tuženika 31. ožujka 1995., kopije katastarskog plana, povijesnog ZK izvatka za ZU 6269 KO Split, ZU 14217 KO Split, ZU 15483 KO Split, Ugovora o kupoprodaji nekretnine zaključenog između Damira Ivančića i Željka Ivančića kao prodavatelja te "Vozilo test d.o.o." kao kupca 24. ožujka 1998., Rješenja Općinskog suda u Splitu pod posl. br. O-1138/96 od 4. studenog 1997., Rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Splitu pod posl. br. O-928/93 od 24. veljače 1994., Rješenja Općinskog suda u Splitu pod posl. br. O-928/93 od 16. ožujka 1994., građevinske dozvole Općine Split broj 08-UP-I-6708-82/BS/DB od 11. studenog 1982., Dozvole za upotrebu Općine Split od 22. travnja 1983., građevinske dozvole Općine Split Klasa UP/I 361-03/92-02/00103 Ur.broj 2181-08-05-03-92-05/SB od 9. veljače 1993., Ugovora o prodaji zaključenog između Bogumira Zlodre i tuženika 29. studenog 1994., lokacijske dozvole županije Splitsko-dalmatinske, Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša UP/I 350-05/95-02/00552 Ur. broj 2181-04-00-00-96-04/AU od 27. ožujka 1996., Ugovora o prodaji zaključenog između Bogumira Zlodre i Frane Zlodre kao prodavatelja te tuženika kao kupca 11. siječnja 1997., Ugovora o materijalnoj diobi zajednice nekretnina zaključenog između tuženika, Bogumira Zlodre i Frane Zlodre 20. svibnja 1998., prijavnog lista, Načelne dozvole Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša u Splitu Klasa: UP/I 361-03/96-02/00246 Ur. broj: 2181-04-00-00-97-06 od 3. ožujka 1997., građevne dozvole Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša u Splitu Klasa: UP/I 361-03/96-02/00253 Ur. broj 2181-04-00-00-97-07 od 8. travnja 1997., građevne dozvole Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša u Splitu Klasa UP/I 361-03/98-02/00073 Ur. broj 2181-04-00-00-98-06 od 21. svibnja 1998., građevne dozvole Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša u Splitu, Klasa: UP/I 361-03/98-02/00098 UR. broj 2181-04-00-00-98-05 od 22. svibnja 1998., Potvrde Ureda za prostorno uređenje, stambeno-komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša u Splitu Klasa: 361-08/98-01/00125 Ur. broj 2181-04-00-00-99-04 od 28. travnja 1999., Rješenja Općinskog suda u Splitu Odjela za zemljišne knjige pod posl. br. Z-3404/99 od 19. lipnja 1999., svjedodžbe o završnom ispitu za tuženika, Rješenja Komiteta za privredu Općine Split broj 09-V-UP-I-5421-83 od 10. listopada 1983., Presude Općinskog suda u Splitu pod posl. IIIP-1217/88-5 od 14. veljače 1989., Rješenja

Okružnog privrednog suda u Splitu od 24. prosinca 1991., izvatka iz sudskog registra za "Ivančić" s p.o. Split, Odluke o osnivanju poduzeća u privatnom vlasništvu od 16. prosinca 1991., Izjave o usklađenju općih akata poduzeća "Ivančić" s p.o. Split s odredbama Zakona o trgovačkim društvima od 20. prosinca 1995., Ugovora o ustupanju stvari zaključenog između tuženika i Auto Centar Ivančić d.o.o. 14. svibnja 1998., Rješenja Ureda za gospodarstvo županije Splitsko-dalmatinske Klasa: UP-I-024-02/1997-04/698 Ur. broj 2181-01/1999-03/AN od 19. siječnja 1999., Izjave o usklađenju općih akata društva Auto Centar Ivančić d.o.o. Split s odredbama Zakona o trgovačkim društvima "U Splitu 3. rujna 1999." ovjerenog kod javnog bilježnika Ante Zlokića iz Splita broj OU-435/99, Revizije povećanja temeljnog kapitala Auto Centar Ivančić d.o.o. Split od 1. rujna 1999., Ugovora o prijenosu poslovnog udjela u društvu Ivančić d.o.o. od 29. ožujka 2005. te pregledom ostale cjelokupne pisane priležće dokumentacije. Nadalje, izveden je dokaz saslušanjem tužiteljice i tuženika u svojstvu parničnih stranaka te dokaz saslušanjem Ljiljane Mišurac, Tamare Mijač, Olge Barin-Turica, Nidije Gorijanc-Mučalo, Ivana Mihovilovića, Jakše Lučina, Joze Bekavca, Danke Ivančić, Pere Jerčića, Andrije Akrapa, Stipe Amulića, Nikole Samca, u svojstvu svjedoka, dokaz dopunskim saslušanjem Jakše Lučina u svojstvu svjedoka, dokaz vještačenjem po vještaku financije struke Anti Beusu, dipl. oec., te dokaz dopunskim vještačenjem po navedenom vještaku.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Punomoćnici stranaka su popisali parnični trošak.

10. Među strankama u ovom postupku nije sporno da su iste sklopile brak 29. srpnja 2000., tijekom kojeg je rođeno njihovo zajedničko dijete Duje Ivančić i to 20. studenog 2000. te da je do prekida bračne zajednice došlo 5. rujna 2016. Spornim se međutim ukazuje osnovanost tužbenog zahtjeva, osnovanost prigovora promašene pasivne legitimacije te osnovanost prigovora stvarne nenadležnosti ovog suda.

11. Odredbom čl. 17. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, 146/25 - dalje: ZPP) propisano je da se sud može po službenoj dužnosti oglasiti stvarno nenadležnim najkasnije do upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari. Stavkom 2. istog članka određeno je da u povodu prigovora tuženika o stvarnoj nenadležnosti sud se može oglasiti stvarno nenadležnim samo ako je tuženik taj prigovor podnio najkasnije do upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari. Stavkom 4. istog članka je određeno da nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari, sud jedne vrste može se po službenoj dužnosti ili u povodu prigovora tuženika oglasiti stvarno nenadležnim za predmete iz nadležnosti druge vrste samo kada je to zakonom izrijekom određeno.

12. Cijeneći okolnost da je predmet ovog parničnog postupka između ostalog i utvrđenje da su poslovni udjeli u trgovačkom društvu bračna stečevina, kao i da je tuženik istakao prigovor stvarne nenadležnosti nakon što se upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, to iako je propisana nadležnost trgovačkih sudova za predmete ove vrste, došlo je do ustaljenja nadležnosti ovog suda. Pritom valja istaknuti da sukladno odredbi čl. 17. st. 4. ZPP za ovakvu vrstu predmeta zakonom nije izrijekom određeno da se sud može oglasiti stvarno nenadležnim i nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj

stvari. Slijedom iznijetog, sud je neosnovanim ocijenio prigovor stvarne nenadležnosti ovog suda.

13. Uvidom u izvadak iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Splitu utvrđeno je da je 24. prosinca 1991. izvršen upis subjekta pod nazivom Auto Centar Ivančić s p.o. na temelju Odluke o osnivanju poduzeća u privatnom vlasništvu od 16. prosinca 1991., te da je tuženik naveden kao osnivač i direktor tog društva. Nadalje, Izjavom o usklađenju općih akata poduzeća "Ivančić s p.o. Split" s odredbama Zakona o trgovačkim društvima od 20. prosinca 1995., tuženik kao osnivač je izmijenio tvrtku, organizacijski oblik, djelatnosti, te je uskladio opće akte navedenog poduzeća s odredbama Zakona o trgovačkim društvima i to na način da tvrtka/naziv društva glasi Auto Centar Ivančić d.o.o., a kao jedini osnivač iste je naveden tuženik. Uvidom u izvadak iz sudskog registra za društvo Auto Centar Ivančić d.o.o. utvrđeno je da je tuženik naveden kao jedini osnivač i član navedenog društva, kao član uprave te direktor koji zastupa društvo pojedinačno i samostalno.

14. U svom stručnom nalazu i mišljenju zaprimljenom kod ovog suda 17. prosinca 2024. vještak za financije Ante Beus, dipl. oec. je naveo da su poslovni udjeli u Auto Centru Ivančić d.o.o. nastali kako slijedi: 1. Poslovni udio rednog broja 1. u iznosu od 3.795,87 EUR-a (100.000,00 din = 28.600,00 HRK) nastao je 16. prosinca 1991. temeljem Izjave o osnivanju poduzeća. Ovaj udio da nije nastao uplatom u novcu, već unosom sredstava u društvo, i to: - Personal computer IBM u vrijednosti od 80.000,00 dinara, - Telefaks u vrijednosti od 20.000,00 dinara. 2. Poslovni udio rednog broja 2. u iznosu od 309.615,77 EUR-a (2.332.800,00 HRK) da je nastao 14. svibnja 1998. temeljem Ugovora o ustupanju stvari. Ovaj udio da nije nastao uplatom u novcu, već unosom nekretnina u društvo, i to: - Nekretnine označene kao č. zem. br. 3839/1, Z.U. 15005, K.O. Split, što u naravi da predstavlja gradilište ukupne površine od 1.458,00 m². Navedena nekretnina da je nastala spajanjem 6 nekretnina, koje da su stečene na sljedeći način: nekretnina označena kao č. zem. br. 3839/2, Z.U. 6269, K.O. Split i č. zem. br. 3839/3, Z.U. 6269, K.O. Split, da su stečene 13. studenog 1982. temeljem Ugovora o darovanju od Milivoja Ivančića, što predstavlja nekretninu ukupne površine od 450,00 m², nekretnina označena kao č. zem. br. 3839/5, K.O. Split, da je stečena 2. lipnja 1992. temeljem Ugovora o darovanju od Milivoja Ivančića, što da predstavlja nekretninu ukupne površine od 170,00 m², nekretnina označena kao č. zem. br. 3839/1, K.O. Split, da je stečena 15. ožujka 1993. temeljem Ugovora o doživotnom uzdržavanju sa Milivojem Ivančićem, što da predstavlja nekretninu ukupne površine od 443,00 m², nekretnina označena kao č. zem. br. 3843/2, K.O. Split, da je stečena 11. siječnja 1997. temeljem Ugovora o kupoprodaji sa Bogumirom Zlodrom, što da predstavlja nekretninu ukupne površine od 75,00 m², nekretnina označena kao č. zem. br. 3845/2, K.O. Split, da je stečena 11. siječnja 1997. temeljem Ugovora o kupoprodaji sa Bogumirom Zlodrom, što da predstavlja nekretninu ukupne površine od 320,00 m². Poslovni udio rednog broja 3. u iznosu od 1.722.290,80 eur (12.976.600,00 kn) da je nastao 3. rujna 1999. temeljem Odluke uprave. Ovaj udio da nije nastao uplatom u novcu, već prijenosom iz revalorizacijskih pričuva. Poslovni udio rednog broja 4. u iznosu od 207.047,58 eur (1.560.000,00 kn) da je nastao 25. travnja 2013. temeljem Odluke uprave. Ovaj udio da nije nastao uplatom u novcu, već pretvaranjem rezervi dobiti u kapital. Poslovni udio rednog broja 5. u iznosu od 114.407,06 eur (862.000,00 kn) da je nastao 3. lipnja 2014. temeljem Odluke uprave. Ovaj udio da nije nastao uplatom u novcu, već pretvaranjem rezervi dobiti u kapital. S tim u vezi da je za zaključiti da su poslovni udjeli pod brojevima 3., 4. i 5. nastali kao rezultat redovnog

poslovanja trgovačkog društva, kroz preraspodjelu internih resursa poput revalorizacijskih pričuva i rezervi dobiti.

15. Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva u dijelu kojim je zatraženo da se tužiteljica utvrdi ovlaštenicom poslovnih udjela u društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. za 50 %, valjalo je primijeniti zakonske odredbe važeće u vrijeme kada su navedeni poslovni udjeli stečeni. S tim u vezi valjalo je primijeniti odredbe Zakona o braku i porodičnim odnosima (NN 11/78, 27/78, 45/89, 59/90, 25/94, 162/98, u daljnjem tekstu ZBPO), Obiteljskog zakona (NN 162/1998, 116/2003, u daljnjem tekstu ObZ/1998), te odredbe Obiteljskog zakona (Narodne novine broj 116/03, 17/04, 136/04, 107/07, 57/11, 61/11, 25/13, 75/14, 5/15, dalje ObZ/2003). Odredbom čl. 270. ZBPO je određeno da imovina bračnih drugova može biti zajednička i posebna, odredbom čl. 271. je određeno da imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, ili potječe iz te imovine, njihova je zajednička imovina, dok je odredbom čl. 272. određeno da imovina koju jedan bračni drug ima u času zaključenja braka ostaje njegova posebna imovina, kao i da imovina koju u toku bračne zajednice jedan bračni drug stekne po drugoj zakonom dozvoljenoj osnovi (nasljeđivanjem, darovanjem i sl.), različitoj od osnove navedene u članu 271. ovoga zakona, je njegova posebna imovina. Prema odredbi čl. 279. ZBPO određeno je da svaki bračni drug može za vrijeme trajanja braka ili nakon prestanka braka, tužbom zahtijevati da sud utvrdi koliki je njegov dio u zajedničkoj imovini ili dijelu te imovine ili na pojedinoj stvari iz te imovine, dok je čl. 281. ZBPO propisano da kod utvrđivanja suvlasničkih dijelova udio bračnog druga u zajedničkoj imovini određuje se prema njegovom doprinosu u stjecanju te imovine, a u slučaju spora sud određuje koliki je bio doprinos bračnih drugova u stjecanju zajedničke imovine, pri čemu vodi računa ne samo o primanjima svakog od bračnih drugova, nego i o pomoći jednog bračnog druga drugome, radu u domaćinstvu i porodici, brizi oko odgoja i podizanja djece, kao i svakom drugom obliku rada i suradnje u upravljanju, održavanju i povećanju zajedničke imovine. Odredbom čl. 252. ObZ/1998 je određeno da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, dok je odredbom čl. 253. st. 1. ObZ/1998 određeno da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili. Odredbom čl. 257. st. 1. ObZ/1998 je određeno da je imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina, a stavkom 2. je određeno da je vlastita imovina i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenoga u članku 252. ovog Zakona. Odredbom čl. 248. ObZ/2003 propisano je da je bračna stečevina ona imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine, a odredbom čl. 249. st. 1. ObZ/2003 je određeno da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici bračne stečevine, ako nisu drukčije ugovorili. Odredbom čl. 253. st. 1. ObZ/2003 propisano je da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina, a stavkom 2. istog članka je određeno da je vlastita imovina i imovina koju je bračni drug stekao tijekom trajanja bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenog u članku 248. ovoga Zakona (nasljeđivanjem, darovanjem i sl.).

16. Imajući u vidu okolnost da su parnične stranke sklopile brak 29. srpnja 2000., a da su poslovni udjeli rednog broja 1., 2. i 3. nastali prije sklapanja braka parničnih stranaka, valjalo je odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva u dijelu pod toč. I., tijekom postupka utvrditi je li među parničnim strankama postojala izvanbračna

zajednica. Naime, Zakonom o braku i porodičnim odnosima ("Narodne novine", br. 51/89 i 59/90) nisu određene pretpostavke za postojanje izvanbračne zajednice, već su odredbom čl. 7. istog određene samo pravne posljedice koje takva zajednica muškarca i žene stvara -obveza međusobnog uzdržavanja i druga imovinska prava i obveze, dok je Obiteljskim zakonom (NN 162/1998, 116/2003) i to odredbom čl. 3. određeno da se odredbe ovog Zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuju na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca.

17. Na okolnost postojanja izvanbračne zajednice između parničnih stranaka tužiteljica je u svom stranačkom iskazu na ročištu održanom 13. svibnja 2022. navela da je s tuženikom živjela u izvanbračnoj zajednici još od samog početka njihove veze, odnosno od 1991., a ta izvanbračna zajednica da je postojala sve do njihovog stupanja u brak 2000., s tim da je u početku i to sve do 1996. između njih postojala ekonomska zajednica, a što da znači da je ona u tom razdoblju stanovala sa svojim roditeljima i sinom u Kaštelima, a tuženik da je stanovao sa svojom majkom u Kranjčevićevoj ulici, koja da se u cijelosti brinula o njemu, čistila, prala, kuhala. Međutim pod ekonomskom zajednicom da podrazumijeva da je ona tuženiku dala novac da kupi prvo računalo koji novac da joj je on kasnije vratio te da mu je pomagala na poslu. U navedenom razdoblju da nisu vodili zajedničke financije, međutim zajedničke financije da nisu imali nikad pa tako ni tijekom braka, a ona da je svojim novcem u tom razdoblju financirala primjerice troškove putovanja koje su imali kada bi odlazili u nabavku dijelova za automobile za tuženikov servis, koju nabavku da je tuženik financirao. 1996. tuženikova majka da je preminula i on da je ostao stanovati u tom stanu u Kranjčevićevoj ulici, a tada da se tamo i ona preselila i tamo da je i stanovala, osim što bi povremeno i to rijetko odlazila prespavati kod svojih roditelja u Kaštela, a kod kojih da je ostao stanovati i njezin sin rođen 1979. Prebivalište kroz to cijelo razdoblje da nije mijenjala, već da ga je promijenila tek 2006. kada su se tuženik, njihov zajednički sin i ona preselili u obiteljsku kuću na adresi Lovački put 1. U razdoblju od 1996. pa do stupanja u brak tužiteljica da se brinula za cjelokupno kućanstvo, kuhala, prala, čistila, brinula se o svemu za što su inače žene zadužene da se brinu u kućanstvu, a jednako tako da je i izdvajala cjelokupne svoje prihode za potrebe kućanstva dok da je tuženik pridonosio "na kapaljku". Među njima da ni u tom razdoblju nije bilo zajedničkih odluka, ni zajedničkih financija, da su živjeli stihijski. U navedenom razdoblju zajedničkog života oni da su živjeli kao ljubavni partneri, emocionalno povezani. Na isti naprijed opisani način da su funkcionirali i kada su se preselili 1998. u stan kojeg su iznajmili od Vladimira Krajačića s kojim su zaključili pisani ugovor o najmu u kojem da su oboje navedeni kao najmoprimci, koji ugovor da nije dostavljen poreznoj upravi te da je isti u posjedu tuženika. Navedeni iznajmljeni stan da se nalazio na adresi Iločka 6, tuženik da je za isti plaćao najamninu, a iz istog da su se iselili kada je sada pokojni Vladimir Krajačić navedeni stan odlučio prodati, a što da se i vremenski poklopilo s njihovim useljnjem u obiteljsku kuću na adresi Lovački put 1. Niti u tvrtku ni u zajednički život tužiteljica da nije ulagala posebnu vlastitu imovinu jer da je nije ni imala. U razdoblju od 1991. pa sve do 2003. tužiteljica da je bila u radnom odnosu u Splitskoj banci na radnom mjestu šalterskom službenika i to na aerodromu gdje da je radila svaki treći kalendarski dan u vremenu od 6 do 22 sata tako da je preostale dane pomagala tuženiku u obavljanju administrativnih poslova u njegovom servisu. Nikada da nije bila prijavljena kao radnik tuženikove tvrtke već da je poslove za istu obavljala "na crno". Inače, tuženik da je do 1991. imao registriran obrt, a ona da je sudjelovala u izradi cjelokupno dokumentacije kako bi se navedeni obrt 1991. registrirao kao tvrtka Ivančić s p.o. Kako za navedeno poduzeće, tako i za potom Auto Centar Ivančić d.o.o. ona da

je bila nadležna za obavljanje svih financijskih poslova te da je pri FINA-i bila evidentirana kao osoba za obavljanje platnog prometa. Navedeni poslovi da su uključivali i izradu i dostavu cjelokupne dokumentacije za ishodovanje kredita za potrebe poslovanja Auto Centar Ivančić d.o.o. Za potrebe tvrtke da je bila nositelj kredita, ali od 1991. do 2000. da nije bila jamac za kredite koje je podizalo poduzeće Auto Centar Ivančić d.o.o. jer da za tim nije bilo potrebe.

18. Na okolnost utvrđenja je li među parničnim strankama postojala izvanbračna zajednica tuženik je u svom stranačkom iskazu na ročištu održanom 13. svibnja 2022. naveo da je veza između tužiteljice i njega započela 1989. ili 1990., a oni da nikada nisu živjeli u izvanbračnoj zajednici. Štoviše, da nisu počeli stanovati zajedno ni kada su se vjenčali 29. srpnja 2000. jer da je tužiteljica tada još stanovala kod svoje majke u Kaštelima koja se brinula o njoj dok je tužiteljica bila trudna, pa da je tužiteljica došla stanovati kod tuženika u stan u Iločkoj ulici tek nakon 3 mjeseci po rođenju sina Duje. U razdoblju trajanja njihove veze, a prije zaključenja braka, tijekom koje da su oni u više navrata prekidali (neki prekidi da su trajali po 6 mjeseci), tuženik da je stanovao kod svojih roditelja u Kranjčevićevoj ulici, a tužiteljica da je stanovala kod svojih roditelja u Kaštelima. Nakon što su tuženiku preminuli roditelji, stan u Kranjčevićevoj ulici da je naslijedio njegov brat, a kako je on namjeravao prodati taj stan, tuženik da se iselio iz istog 1998. te da je iznajmio stan od Vladimira Krajačića u Iločkoj ulici, prilikom čega da je sastavljen pisani ugovor o najmu, a kojeg da nije u posjedu. U razdoblju trajanja njihove veze dok nisu stupili u brak, s tužiteljicom da se u prosjeku viđao 3-4 dana u tjednu, oni da nisu imali zajedničke financije, štoviše, tuženik da bi ponekad radio promet na njenom računu kako bi ona skupila dodatne bodove, ali da bi joj on za taj promet dao novac u gotovini. Svatko da je svoje potrebe osobno financirao. Tužiteljica da je kroz navedeno razdoblje pa sve do 2003. radila kao šalterski radnik u Splitskoj banci. Tuženiku da je 1993. preminuo otac kojeg tužiteljica nije upoznala, a tek tada da je upoznala njegovu majku te da je u razdoblju od 1993. do 1996. tužiteljica ponekad svraćala u stan u Kranjčevićevoj ulici, ali da ne bi prespavala. U razdoblju od 1996. do 1998. tužiteljica da se nije brinula za domaćinstvo niti da su ga dijelili, a jednako tako i poslije, sve do zaključenja braka. Od 1996. do 2000. tuženik da se hranio u restoranu "Kod babe Kate", nekada kod brata, a nekad da bi mu bivša supruga došla očistiti stan u kojem je živio. Tužiteljica da nikada nije na niti jedan način sudjelovala u poslovanju prvo obrta, potom Ivančić s p.o., a potom Auto Centar Ivančić d.o.o. jer da je tuženik oduvijek isključivo vodio brigu o svim aspektima navedenog poslovanja. Štoviše, s tužiteljicom da nije ni imao planove u vidu zajedničke budućnosti, međutim kada mu je ista rekla da je trudna, on da se odlučio vjenčati s njom.

19. Prednje navode tuženika kako parnične stranke u razdoblju od 1989. pa do zaključenja braka 29. srpnja 2000. nisu zajedno živjele potvrdili su u svojim iskazima saslušani svjedoci Jakša Lučin (u iskazu danom na ročištu održanom 18. veljače 2026.), Pero Jerčić, Jozo Bekavac, Stipe Amulić, Danka Ivančić, Olga Barin-Turica. Naime, svjedok Jakša Lučin, brat tužiteljice, je u svom iskazu na ročištu održanom 18. veljače 2026. iskazao kako je tužiteljica sa svojim sinom iz prvog braka stanovala zajedno s njezinim roditeljima u Kaštelima sve do rođenja sina Duje, točnije sve do razdoblja kada je sin stranaka Duje imao par mjeseci, a kada se preselila stanovati kod tuženika. Također, taj svjedok je iskazao da je svatko od stranaka u tom razdoblju vodio svoj život te da nisu imali zajedničke financije. Iako je navedeni svjedok drugačije iskazivao na ročištu održanom 12. svibnja 2023., sud je prihvatio uvjerljivim njegovu

argumentaciju kako je takav iskaz na ročištu održanom 12. svibnja 2023. isti dao pod utjecajem tužiteljice koja mu je rekla što predmetne prigode treba pred sudom reći te da je on htio pomoći svojoj sestri, slijedom čega je ovaj sud uvjerljivim ocijenio iskaz tog svjedoka danog na ročištu održanom 18. veljače 2026. Također, saslušani svjedok Pero Jerčić, a koji je bio susjed tuženika dok je ovaj stanovao u Kranjčevićevoj ulici (odselio se nakon što su mu roditelji preminuli) te koji je prijateljevao s tuženikom i kod istog znao otići igrati karte te ga je viđao otprilike jednom tjedno u razdoblju dok je tuženik živio u Kranjčevićevoj ulici, naveo je u svom iskazu da u razdoblju dok je tuženik stanovao u Kranjčevićevoj ulici nije vidio da bi isti stanovao s nekim. Ni svjedok Jozo Bekavac, a koji je također bio tuženikov susjed u Kranjčevićevoj ulici te mu je poznato da je tuženik tu stanovao kod svojih roditelja dok mu majka nije preminula 1996., nije potvrdio da bi tužiteljica stanovala s tuženikom u Kranjčevićevoj ulici, štoviše, navedeno je osporio, pritom iskazujući kako smatra da bi bilo nemoguće da je ista tu živjela, a da on to nije vidio. Navedeno je isti argumentirao iskazujući da je imao priliku upoznato tuženikovu raniju suprugu Danku dok da tužiteljicu tamo nikada nije viđao osim tek jedne prigode kada ju je vidio da sjedi u tuženikovom vozilu. Nadalje, svjedok Stipe Amulić, a koji je bio susjed tuženika u Iločkoj ulici 6, potvrdio je u svom iskazu da je tuženik u iznajmljenom stanu na navedenoj adresi stanovao od 1998. ili 1999., a da se tužiteljica uselila u navedeni stan zajedno s njihovim djetetom 2000. ili 2001. Također, taj svjedok je iskazao da u razdoblju dok je tuženik u tom stanu živio sam, on i svjedok da su se znali družiti te međusobno posjećivati, a u tim prilikama da je svjedok znao zamijetiti kako je tuženikov stan bio u popriličnom neredu. Navedeni svjedok je iskazao da se tuženik u tom razdoblju dok je živio sam hranio u restoranu "Kod babe Kate" u GK Plokite. I svjedokinja Danka Ivančić, tuženikova bivša supruga, potvrdila je tuženikove tvrdnje kako je tuženik prvotno stanovao sa svojim roditeljima u Kranjčevićevoj ulici, a nakon smrti svoje majke 1996. da se odselio stanovati u Iločku ulicu. Ta svjedokinja je iskazala kako je od njihovog zajedničkog sina čula kako je tuženikov stan prljav pa da je ona prakticirala odlaziti prvo u stan u Kranjčevićevoj ulici 2-3 puta tjedno gdje bi čistila i tuženiku kuhala, a potom u jednakom intenzitetu u stan u Iločkoj ulici kojeg je također čistila te da nikada nije stekla dojam da bi itko osim tuženika u navedenim stanovima i stanovao. Također, navedena svjedokinja je iskazala da je u tuženikov stan u Iločkoj ulici prestala dolaziti kada joj je tuženik rekao da mu je djevojka trudna, da se useljava i da mu svjedokinja vrati ključ. Nadalje, svjedokinja Olga Barin-Turica, a koja je bila zaposlenica Auto Centra Ivančić d.o.o. na radnom mjestu tajnice u razdoblju od studenog 2000. do 2009., navela je da je u razdoblju kada je počela raditi tuženik bio podstanar, a tužiteljica da je živjela u Kaštelima što da joj je i sama tužiteljica potvrdila. Ta svjedokinja je također iskazala da je po rođenju sina stranaka Duje (rođen 20. studenog 2000.) tužiteljica s djetetom otišla stanovati kod majke, te tek kada je dijete ojačalo tužiteljica da je s njim otišla živjeti kod tuženika, a ovo sve da je svjedokinji poznato jer da je upravo ona išla po tužiteljicu u rodilište te da su potom oni otišli u Kaštela. Konačno, i saslušani svjedok Andrija Akrap, čiji je otac imao konobu u GK Plokite, iskazao je kako je u tu konobu tuženik znao dolaziti u razdoblju od 1998. do 2000. ili 2001., te čak 4-5 dana tjedno sam objedovati i to uglavnom u radnom dijelu tjedna, a ovo da je svjedoku poznato jer je i sam radio kao kuhar i konobar u toj konobi te da je upravo zbog toga i pretpostavljao kako je tuženik bio samac budući da uglavnom samci tako često znaju dolaziti u ugostiteljske objekte na ručak.

20. Slijedom iznijetog, valja navesti kako među strankama nije sporno da iste u razdoblju od početka njihove veze pa do 1996. nisu stanovale zajedno, međutim iz

iskaza naprijed navedenih svjedoka razvidnim proizlazi kako ni u daljnjem razdoblju, dakle od 1996. pa do sklapanja braka parničnih stranaka, iste nisu stanovale zajedno već da je tužiteljica u tom razdoblju stanovala kod svojih roditelja u Kaštelima, a tuženik prvo u Kranjčevićevoj ulici u stanu svojih roditelja, a potom u iznajmljenom stanu u Iločkoj 6.

21. Saslušana svjedokinja Ljiljana Mišurac je u svom iskazu navela da je u razdoblju od 1991. pa do 1994. tužiteljica dolazila kod nje u Fina-u gdje je svjedokinja radila i rekla svjedokinji kako njezin momak osniva firmu te tražila da joj svjedokinja bude kontrolor, a u koju svrhu joj je donijela potpisni karton u kojem je bio naveden naziv firme Ivančić d.o.o. te u kojoj je tuženik kao direktor ovlastio tužiteljicu da vrši poslovanje s Fina-om, a što je značilo da donosi na Fina-u obračune plaća, virmane, preuzima izvratke sa žiro računa. Također, ta svjedokinja je iskazala kako naprijed navedene poslove koji su predstavljali poslovanje s Fina-om, ona ne bi mogla okarakterizirati niti kao administrativne niti kao rukovodeće, već nešto između toga, međutim toj svjedokinji da je poznato kako je tuženik bio rukovoditelj Auto Centra Ivančić d.o.o. Nadalje, saslušana svjedokinja Tamara Mijač, navela je u svom iskazu kako je tužiteljicu upoznala 1998. dok je radila u knjigovodstvenom servisu u vlasništvu Nine Samca te da je tužiteljica u navedeni servis dolazila kako bi donijela papire za društvo Ivančić budući je navedeni servis vodio knjige za istog. Ta svjedokinja da za navedeno društvo nije radila obračun plaće niti završni račun već sve pripremljene radnje za svog šefa koji je radio obračun plaće i završni račun, a kada bi neki papir ili dokument nedostajao tada da bi joj šef rekao da nazove tužiteljicu da donese to što nedostaje, a pritom da ju je zvao "gđa. Ivančić". Svjedokinja da je te poslove koje je tužiteljica obavljala za društvo Ivančić prilikom njezinih dolazaka u servis mogla nazvati administrativnim poslovima. Saslušana svjedokinja Nidija Gorjanc-Mučalo iskazala je da je tužiteljicu upoznala na početku 1998. kada se ista došla raspitivati u odjelu ove svjedokinje pri Županiji Splitsko-dalmatinskoj, a vezano za program predviđen za srednje i male poduzetnike kojim je Županija subvencionirala kamatne stope kredita koje su navedeni poduzetnici podizali. Tom prilikom tužiteljica da je preuzela zahtjev te se potom i vratila sa svom pribavljenom dokumentacijom (završni računi, BON 1, BON 2, poslovni plan) pa da je Auto Centar Ivančić d.o.o. i bio jedan od prvih podnositelja zahtjeva za sudjelovanje u navedenom programu, a nakon uplate navedenog kredita oni da su podigli još jedan kredit te da je kod realizacije istog ponovno tužiteljica dolazila u odjel svjedokinje, štoviše svjedokinja da nikog drugog iz Auto Centra Ivančić d.o.o. da nije ni viđala. Inače, podnošenje zahtjeva i pribavu dokumentacije za sudjelovanje u navedenom programu da su vršile ovlaštene osobe ili sami poduzetnici osobno, a svjedokinja da je pretpostavljala da je tužiteljica bila ovlaštena osoba, ali da ne zna u kojem svojstvu (oni na odjelu da nisu provjeravali je li tužiteljica u Auto Centar Ivančić d.o.o. obnaša kakvu funkciju jer da su zaključili da je u interesu Auto Centar Ivančić d.o.o. sudjelovanje u tom programu), ona da je tu dolazila u svojstvu supruge tuženika te da je znala zvati računovodstvo Auto Centra Ivančić d.o.o. i Fina-u te tražiti da joj se dostavi određena dokumentacija.

22. Iz naprijed navedenih iskaza svjedokinja Ljiljane Mišurac, Tamare Mijač i Nidije Gorjanc-Mučalo razvidnim proizlazi da je tužiteljica tijekom 90-ih godina, dakle u razdoblju do sklapanja braka s tuženikom, a dok je još bila zaposlenik Splitske banke d.d. (sukladno potvrdi Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 7. svibnja 2019. tužiteljica je bila zaposlenik Splitske banke d.d. sve do 2003. kada se zaposlila u Auto Centru Ivančić d.o.o.), povremeno obavljala poslove za Auto Centar Ivančić d.o.o.

poput pribavljanja dokumentacije odnosno odnošenja potrebne dokumentacije u knjigovodstveni servis, Županiju Splitsko-dalmatinsku, Fina-u, međutim iz navedenih iskaza ničim ne proizlazi da bi tužiteljica u navedenom razdoblju za Auto Centar Ivančić d.o.o. i sastavljala, odnosno pripremala dokumentaciju koju bi potom odnosila na navedene adrese, dakle obavljala poslove trajnije i značajnije naravi koji bi imali utjecaj na poslovnu politiku Auto Centra Ivančić d.o.o. Štoviše, saslušani svjedok Nikola Samac, a koji je bio vlasnik knjigovodstvenog servisa koje je u razdoblju od 1996. do 1998. vodilo knjigovodstvo za Auto Centar Ivančić d.o.o., naveo je u svom iskazu da je tužiteljicu upoznao kada je ista u svojstvu djevojke tuženika došla u svjedokov knjigovodstveni servis kako bi dogovorili uvjete poslovne suradnje, te da je te prigode tužiteljica bila aktivna glede formiranja cijene svjedokove usluge, međutim tijekom trajanja poslovne suradnje s navedenim društvom da s tužiteljicom nije ostvarivao nikakve kontakte, ista da nije dolazila u ime navedenog društva u njegov servis, a niti da je iz dokumentacije društva koja mu je bila dostavljana mogao steći bilo kakav zaključak da bi tužiteljica sudjelovala u poslovanju istog. Štoviše, iz navedene poslovne suradnje da mu je poznato kako je tuženik u Auto Centru Ivančić d.o.o. isključivo bio taj koji je donosio odluke, potpisivao knjigovodstvenu i financijsku dokumentaciju koju je ovaj svjedok sastavljao, koji je komunicirao s ovim svjedokom u ime i za račun navedenog društva, a uz njega da je tu komunikaciju ponekad vršio i njegov zaposlenik Ante, međutim isključivo za segment prodaje vozila. Također, svjedok Nikola Samac je naveo da je sve segmente poslovne suradnje s Auto Centrom Ivančić d.o.o. (izuzev dogovaranja cijene knjigovodstvene usluge), dakle opis posla kojeg će svjedok obavljati i drugih uvjeta poslovne suradnje, taj svjedok dogovarao isključivo s tuženikom. Imajući u vidu navode tog svjedoka kako je isključivo on vodio knjigovodstvo za Auto Centar Ivančić d.o.o. te da Tamara Mijač na niti jedan način nije bila uključena u poslovanje društva Auto Centar Ivančić d.o.o., te da nije ni mogla viđati tuženika kada je isti dolazio u servis te donosio potrebnu dokumentaciju (ona je radila u svojoj sobi), to ocjenjujući uvjerljivim i argumentiranim iskaz svjedoka Nikole Samca, osnovanim se postavlja pitanje koliko je saslušana svjedokinja Tamara Mijač uistinu mogla imati relevantnih saznanja o načinu poslovanja društva Auto Centar Ivančić d.o.o. i ulozi tužiteljice u istom. Konačno, saslušani svjedok Ivan Mihovilović, a koji je bio prvo na praksi u Auto Centru Ivančić d.o.o. i to od 1997. pa do 2000., a potom zaposlenik istog društva u razdoblju od 2000. do 2015., naveo je u svom iskazu da u tom razdoblju radeći kao automehaničar u garaži, tužiteljicu uopće nije viđao, a istu da je počeo viđati tek kada se napravila poslovna zgrada 2001., međutim ni tada tužiteljica da nije dolazila u servis već da ju je vidio u svega 2-3 navrata kada su dolazili partneri iz Italije prilikom gradnje limarije i kada je ona istima prevodila na talijanski jezik. Također, navedeni svjedok je iskazao da je upravo tuženik bio taj koji je sam donosio sve odluke u Auto Centru Ivančić d.o.o., a navedeno da mu je poznato jer da bi ih upravo on zvao na sastanke u svoj ured ili bi im priopćio svoje poslovne odluke došavši u radionu.

23. Slijedom svih naprijed iznijetih dokaza, po ocjeni ovog suda razvidnim proizlazi da u razdoblju od 1990. ili 1991. (kada je sukladno iskazima parničnih stranaka počela ljubavna veza između istih) pa do 29. srpnja 2000. kada su parnične stranke sklopile brak, iste nisu živjele zajedno, nisu vodile zajedničko domaćinstvo, nisu dijelile financije (što je i sama tužiteljica potvrdila u svom iskazu) pa očitim proizlazi da parnične stranke u tom razdoblju nisu zasnovale zajednicu života u smislu zajedničkog stanovanja, ishrane, čišćenja i vođenja zajedničkog ekonomskog domaćinstva. Štoviše, takva njihova veza nije predstavljala zajednicu u voljnom,

emocionalnom, ekonomskom i socijalnom smislu, a koja bi imala obilježja izvanbračne zajednice, dakle životne zajednice neoženjenog muškarca i neudane žene prožete partnerstvom te vezama osjećajne, moralno-etičke, ekonomske, kulturne naravi.

24. Poslovni udio je skup članskih prava i obveza koji se stječe unošenjem temeljnog uloga u društvo te se, ako u društvenom ugovoru nije drugačije određeno, određuje prema veličini preuzetog temeljnog kapitala (čl. 385., 409. st. 1. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23, 136/24 - dalje: ZTD). Vrijednost poslovnog udjela može se izražavati kao nominalna (ona koja odgovara iznosu temeljnog uloga na temelju kojeg je stečeno članstvo); kao stvarna vrijednost (vrijednost koja bi pripadala članu društva u slučaju likvidacije društva i namirenja svih obveza društva) i kao tržišna vrijednost (vrijednost koja osim stvarne vrijednosti obuhvaća i mogućnost stjecanja dobiti u budućnosti). Nominalna vrijednost poslovnog udjela odgovara temeljenom ulogu, dok su druge dvije vrijednosti ovisne o brojnim čimbenicima, pa između ostalog i o uspješnosti poslovanja društva.

25. Imovinu, pa tako i zajedničku imovinu bračnih drugova, može predstavljati samo poslovi udjel, kao samostalna pravna kategorija, a eventualne razlike između nominalne vrijednosti poslovnog udjela i njegove tržišne vrijednosti ne predstavljaju posebnu pravnu kategoriju koja bi mogla biti predmet utvrđenja u braku stečene imovine. Član društva različit je od poslovnog udjela, kao skupa članskih prava i obveza, pa se rad člana društva (fizičke osobe) u društvu i za društvo ne reflektira na njegov poslovni udio ni na njegovu vrijednost.

26. Uzimajući u obzir naprijed iznijeto utvrđenje kako među parničnim strankama prije sklapanja braka, dakle prije 29. srpnja 2000. nije postojala izvanbračna zajednica, to i poslovni udjeli koji su nastali u razdoblju od 1991. do 29. srpnja 2000., dakle poslovni udjeli pod rednim brojem 1., 2. i 3. predstavljaju sukladno odredbi članka 272. ZBPO te odredbi čl. 257. ObZ/1998 posebnu imovinu, odnosno vlastitu imovinu tuženika.

27. Glede poslovnih udjela rednog broja 4. i rednog broja 5., sukladno vještvu vještaka financijske struke Ante Beusa, dipl. oec., proizlazi da su isti nastali tijekom trajanja bračne zajednice parničnih stranaka i to 2013. i 2014., te da nisu nastali uplatom u novcu, već pretvaranjem rezervi dobiti u kapital. Uzimajući u obzir da je tuženik postao udjeličar u društvu unosom svoje posebne odnosno vlastite imovine, to dobit društva predstavlja plodove njegove vlastite imovine i kao takva ne predstavlja bračnu stečevinu, već vlastitu imovinu tuženika iz čl. 253. ObZ/2003. Naime, kada poslovni udjeli predstavljaju posebnu imovinu koja nije predmet bračne stečevine, tada i sve koristi i dobiti te imovine (ostvarene novčanim sredstvima iz poslovanja tog društva) ne predstavljaju bračnu stečevinu stranaka jer se ne radi o imovini fizičke osobe već pravne osobe i to trgovačkog društva. Pritom valja istaknuti da iako su tužiteljica i tuženik tijekom trajanja bračne zajednice radili u društvu Auto Centar Ivančić d.d., isti su svojim radom u društvu i za društvo, kao i svaki drugi radnik, mogli ostvarivati plaću ili neke druge naknade, te bi imovina stečena tim sredstvima predstavljala u braku stečenu imovinu u smislu čl. 248. ObZ/2003. Također, i okolnost

što je tužena i prije sklapanja braka povremeno obavljala određene administrativne poslove za Auto Centar Ivančić d.o.o., istoj je pružala mogućnost da potražuje plaću ili drugu naknadu ali ne i ovlaštenje na stjecanje poslovnog udjela te posljedično tome i ostvarenu dobit koja je rezultat vlasništva na udjelima u društvu. Naime, pravo na dobit proizlazi iz članstva, ne iz radnog odnosa. Povećanje kapitala iz zadržane dobiti zato se ne može poistovjetiti s radom imatelja udjela. Tužiteljica bi bila ovlaštenik na poslovnom udjelu, a time i na dobiti društva, tek ukoliko bi temeljni kapital bio povećan ulaganjem u stvarima ili pravima ili uplatom novca iz zajedničke imovine bračnih drugova, a ne pretvaranjem rezervi iz dobiti društva. Slijedom svega naprijed iznijetog, a pozivom na odredbu čl. 248. ObZ/2003 razvidno je da ni poslovne udjele pod rednim brojem 4. i 5., a koji su nastali iz rezervi dobiti, parnične stranke nisu stekle radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, niti potječu iz te imovine pa time ni ne predstavljaju bračnu stečevinu parničnih stranaka, već vlastitu imovinu tuženika. Sukladno svemu naprijed iznijetom, sud je neosnovanim ocijenio tužbeni zahtjev u dijelu pod točkom I., a kojim je zatraženo utvrđenje da je tužiteljica temeljem bračne stečevine ovlaštenik za 50% poslovnih udjela u trgovačkom društvu Auto Centar Ivančić d.o.o. i to: 1. Poslovnog udjela rednog br. 1 u iznosu od 3.795,87 eur; 2. Poslovnog udjela rednog broja 2 u iznosu od 309.615,77 eur; 3. Poslovnog udjela rednog broja 3 u iznosu od 1.722.290,80 eur; 4. Poslovnog udjela rednog broja 4 u iznosu od 207.047,58 eur; 5. Poslovnog udjela rednog broja 5 u iznosu od 114.407,06 eur, te kojom će se naložiti tuženiku da tužiteljici izda ispravu podobnu za upis u knjigu poslovnih udjela trgovačkog društva Auto Centar Ivančić d.o.o., kao i ispravu podobnu za upis kod nadležnog suda dok će u protivnom tu ispravu zamijeniti ova presuda, kao i dijelu tužbenog zahtjeva pod toč. II., a kojim je s naslova polovine tržišne vrijednosti poslovnih udjela u Auto Centru Ivančić d.o.o. zatražena isplata iznosa od 1.453,408,745 eur uvećano za zatezne kamate koje na taj iznos teku počev od 1. listopada 2019. pa do isplate.

28. Izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 70/19 - dalje ZID ZPP/19), a koje su stupile na snagu 1. rujna 2019. (čl. 39) članku 190. dodan je novi stavak 2. prema kojem iznimno od pravila iz stavka 1. (da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja prethodnog postupka), tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako bez svoje krivnje to nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka.

29. Imajući u vidu navedenu izmjenu čl. 190. ZPP-a te njezinu obveznu primjenu na postupke u tijeku, to je prema stajalištu ovog suda preinaka tužbe (u dijelu koji se odnosi na poslovne udjele u Auto Centru Ivančić d.o.o.) učinjena u podnescima od 17. listopada 2025. i 2. veljače 2026. dopuštena jer je tužiteljica tu precizirala svoje potraživanje glede poslovnih udjela u Auto Centru Ivančić d.o.o. tek nakon provedenog financijskog vještačenja, a kojim su utvrđeni kako poslovni udjela tako i tržišna vrijednost istih.

30. Ipak, kako se tuženik sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP protivio povlačenju tužbe u dijelu pod toč. II. tužbenog zahtjeva, a kojim je zatraženo utvrđenje da je

tužiteljica vlasnica za $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina, opisanih kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisanih u Z.U. 15005, K.O. Split, koje predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, a na kojima je uspostavljeno etažno vlasništvo, i to baš: 6. Suvlasnički dio: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6); 7. Suvlasnički dio: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7); 8. Suvlasnički dio: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8); 9. Suvlasnički dio: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9); 10. Suvlasnički dio: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10), te utvrđenje da je vlasnica za $\frac{1}{2}$ dijela broda „Duje 1“, kao i kojim je zatražena isplata $\frac{1}{2}$ vrijednosti opisanih nekretnina, te $\frac{1}{2}$ dijela vrijednosti pokretnina - broda "Duje 1", to je i o navedenom dijelu tužbenog zahtjeva valjalo meritorno odlučiti.

31. Pregledom ZK izvotka za čest. zem. 3839/1 i čest. zem. 3839/6 ZU 15005 K.O. Split utvrđeno je da je Auto Centar Ivančić d.o.o. upisan kao vlasnik čest. zem. 3839/1 i čest. zem. 3839/6 K.O. Split i to 6. Suvlasničkog djela: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža prizemlja, sveukupne površine 1326,55 m², koji se sastoji od trgovine, tri sanitarna čvora, internog stepeništa, skladišta, kotlovnice i većeg dijela servisa, sve na čest. zem. 3839/1 ovog uložka, ukupne površine 1146,55 m²; manjeg dijela servisa i sanitarnog čvora na čest. zem. 3844/4 ZU. 15718, ukupne površine 136,00 m² i manjeg dijela servisa na čest. zem. 3843/4 ZU.15736, ukupne površine 44,00 m², 7. Suvlasničkog djela: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom (galerija)-etaža međukata, ukupne površine 69,35 m², koji se sastoji od skladišta i internog stepeništa, 8. Suvlasničkog djela: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža I. (prvog) kata, sveukupne površine 625,32 m², koji se sastoji od ulaza, autosalona, tri sanitarna čvora, internog stepeništa, skladišta, ulaza, recepcije i servisa, 9. Suvlasničkog djela: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9) dijela koji je suvlasnički dio povezan s poslovnim prostorom-etaža II. (drugog) kata, sveukupne površine 462,30 m², koji se sastoji od hodnika, autosalona, sanitarnog čvora, čajne kuhinje i ureda, 10. Suvlasničkog djela: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10) dijela koji je suvlasnički dio povezan s stambenim prostorom-etaža III. (trećeg) kata, ukupne površine 316,80 m², koji se sastoji od ulaznog prostora, kuhinje, spreme, dnevnog boravka, blagovaonice, dvije sobe, WC-a, pomoćnog prostora, dva predsoblja, tri kupaonice, radne prostorije, ljetne kuhinje. Stanu pripadaju loggia površine 6,55 m², zimski vrt ukupne površine 57,80 m² i tri terase ukupne površine 142,05 m².

32. Sukladno vještvu vještaka Ante Beusa proizlazi da je tuženik još 1998. (dakle u vrijeme kada među parničnim stranka nije postojala ni izvanbračna ni bračna zajednica) čest. zem. 3839/1 K.O. Split unio u temeljni kapital Auto Centra Ivančić d.o.o. čime je nastao poslovni udio rednog broja 2. Saslušan u svojstvu parnične stranke tuženik je naveo da je nekretninu označenu kao čest. zem. 3839/6 Auto Centar Ivančić d.o.o. stekao zamjenom 2014. s Antom Jankovićem, na način da je istom ustupljen dio čest. zem. 3839/1 u površini 6 m², u zamjenu za 3839/6 također površine 6 m².

33. Saslušana u svojstvu parnične stranke tužiteljica je navela da je brod Duje kupila tvrtka Auto Centar Ivančić d.o.o. 2006. i to novcem odobrenog kredita kojeg je također podigla navedena tvrtka, a koja da je i isplaćivala taj kredit. Kako da je navedeni brod bio registriran za gospodarske svrhe, a što je značilo da za isti nije trebalo platiti porez, da je osnovana tvrtka Ivančić za trgovinu i usluge u kojoj da je ona upisana kao jedini osnivač iste, te da je navedeni brod potom registriran na tu tvrtku, odnosno evidentiran kao vlasništvo te tvrtke, a sve sa svrhom izbjegavanja plaćanja poreza. Društvo Ivančić za trgovinu i usluge da je pripojeno Auto Centru Ivančić d.o.o., a pritom Auto Centar Ivančić d.o.o. da nije preuzelo na sebe nikakve obveze prema tužiteljici kao vlasniku društva Ivančić niti da je bila predviđena ikakva naknada za ovo preuzimanje.

34. U svom stranačkom iskazu tuženik je naveo da je društvo Ivančić d.o.o., osnivač kojeg je tužiteljica, kupilo brod Duje 2006. i to sredstvima odobrenog kredita kojeg je podiglo poduzeće Ivančić d.o.o. a jamac da je bio Auto Centar Ivančić d.o.o. Navedeno poslovanje Ivančić d.o.o. da nije bilo dobro, Auto Centar Ivančić d.o.o. da je navedenom poduzeću pozajmljivalo novac za rate leasinga te da je dugovanje Ivančić d.o.o. spram Auto Centra Ivančić d.o.o. iznosilo 10.700.000,00 kn slijedom čega da je tuženik donio odluku da se pripoji Ivančić d.o.o. Auto Centru Ivančić d.o.o. kako bi tuženik mogao preuzeti poslovanje s brodom, što da je i urađeno 2016., a prilikom čega Auto Centar Ivančić d.o.o. da je preuzeo obveze Ivančić d.o.o. međutim tužiteljici kao osnivačici i vlasnici navedene tvrtke da nije isplaćena niti da je trebala biti isplaćena nikakva naknada za to preuzimanje. Tužiteljica da je dobrovoljno pristala na predmetno preuzimanje, a sve kako bi se iskompenziralo dugovanje koje je njezino poduzeće imalo spram tuženikovog.

35. Cijeneći naprijed navedene dokaze, razvidnim proizlazi da nekretnine označene kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisane u Z.U. 15005, K.O. Split, kao i brod „Duje 1“, parnične stranke nisu stekle radom za vrijeme trajanja bračne zajednice, niti potječu iz imovine stečene radom za vrijeme trajanja bračne zajednice istih, slijedom čega, a pozivom na odredbu čl. 248. ObZ/2003 ni ne predstavljaju bračnu stečevinu parničnih stranaka. Štoviše, riječ je o imovini društva Auto Centar Ivančić d.o.o., dakle posebnoj imovini pravne osobe, odnosno trgovačkog društva kao treće osobe izvan ove parnice. Slijedom iznijetog, a utvrdivši u navedenom dijelu osnovanim prigovor promašene pasivne legitimacije, sud je odbio tužbeni zahtjev u dijelu kojim je zatraženo utvrđenje da je tužiteljica vlasnica za $\frac{1}{2}$ dijela nekretnina, opisanih kao čest. zem. 3839/1 i 3839/6, upisanih u Z.U. 15005, K.O. Split, koje predstavljaju bračnu stečevinu stranaka, a na kojima je uspostavljeno etažno vlasništvo, i to baš: 6. Suvlasnički dio: 1327/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-6); 7. Suvlasnički dio: 69/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-7); 8. Suvlasnički dio: 625/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-8); 9. Suvlasnički dio: 462/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-9); 10. Suvlasnički dio: 523/3006 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-10), te utvrđenje da je vlasnica za $\frac{1}{2}$ dijela broda „Duje 1“, kao i kojim je zatražena isplata $\frac{1}{2}$ vrijednosti opisanih nekretnina, te $\frac{1}{2}$ dijela vrijednosti pokretnina - broda "Duje 1".

36. Slijedom svega naprijed iznijetog odlučeno je kao u izreci ove presude.

37. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, a tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku prema važećoj OT kako slijedi: za sastav odgovora na tužbu 10.000 bodova, za pristup ročištima od 29. listopada 2020., 29. ožujka 2021., 13. svibnja 2022., 3. listopada 2022., 5. prosinca 2022., 12. svibnja 2023., 19. rujna 2023., 30. studenog 2023., 4. ožujka 2024., 11. ožujka 2025., 21. listopada 2025., 18. veljače 2026., 2. srpnja 2026. po 10.000 bodova, za pristup ročištima od 13. studenog 2025. i 27. siječnja 2026. po 50 bodova, za pristup ročištu od 28. travnja 2026. 5.000 bodova, za sastav podnesaka od 11. siječnja 2023., 22. studenog 2023., 19. veljače 2024. i 26. veljače 2024. po 10.000 bodova, za sastav podnesaka od 25. lipnja 2021., 20. rujna 2024., 11. travnja 2025. po 25 bodova, za sastav podnesaka od 26. ožujka 2024., 29. kolovoza 2024., 24. veljače 2025., 19. ožujka 2025., 31. ožujka 2025., 13. listopada 2025., 7. studenog 2025., 23. siječnja 2026., 17. veljače 2026., 14. travnja 2026., 24. travnja 2026., 25. lipnja 2026. po 100 bodova, a što pomnoženo s 2,00 eur koliko iznosi vrijednost boda s PDV-om daje sveukupni iznos od 465.937,50 eur, a što uvećano za trošak vještačenja u iznosu od 843,75 eur sveukupno daje iznos od 466.781,25 eur.

U Splitu 17. rujna 2026.

S U D A C

DUNJA RUMORA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom županijskom sudu u roku od 15 dana, od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka.

DNA:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-4b176**

Kontrolni broj: **05643-b5b5b-79c45**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.